

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209720
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8815209720.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, zast. Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36613843 proti žalovanému: A. Č., H.. XX.XX.XXXX, F. XXX/XX, N., X.. N. H. R., o zaplatenie sumy 284,43 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 111,56 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 2.11.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný n e m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu spol. Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, žalobou doručenu súdu dňa 12.10.2015 navrhol súdu, aby súd vydal platobný rozkaz, resp. rozsudok, ktorým zaviazže žalovaného zaplatiť navrhovateľovi sumu 284,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 2.11.2012 do zaplatenia, a nahradiť žalobcovi trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tak, že so žalovaným dňa 15.4.2012 uzavreli zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 285,- eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splatiť pôžičku v pravidelných 19 mesačných splátkach po 15,44 eur mesačne. Do dňa podania žaloby žalovaný z vyššie uvedenej sumy uhradil 110,44 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 25.10.2012 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dňa podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh odporcu ku dňu podania návrhu teda predstavuje sumu 284,43 eur, ktorú si žalobca uplatňuje súdnou cestou.

2. Listom doručeným súdu dňa 15.2.2016 žalobca navrhol súdu zmenu účastníka konania na strane žalobcu a vyjadril svoj súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o podstúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2015 právny predchodca žalobcu postúpil v tomto konaní uplatnenú pohľadávku proti žalovanému na žalobcu. Návrh žalobca doložil zmluvou o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom zo dňa 27.11.2015 a prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015 týkajúcu sa tohto prípadu. Súd tomuto návrhu vyhovel uznesením č. k. XXC/XX/XXXX-XX zo dňa 25.7.2016, ktorým pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s. a na jeho miesto na stranu žalobcu vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

3. Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom zo dňa 28.6.2017, č. k. XXC/XX/XXXX-XX žalobu zamietol a zároveň nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

4. V zákonom stanovenej lehote podal voči predmetnému rozsudku odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci zo strany súdu. Jednak súd rozhodol bez nariadenia pojednávania vo veci, pričom tak nemal robiť nakoľko skutkové tvrdenia sú sporné, súd prvého stupňa nemal splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania. Súd nemohol žalobu zamietnuť bez nariadenia pojednávania na ktorom by bolo možné doplniť dokazovanie zo strany účastníkov konania. Žalobca má zato, že v danom konaní súd nevyslovil svoj právny názor, súd neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili alebo potvrdili uvedené skutočnosti. Súd týmto postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, pretože tento nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní uvedenej skutočnosti ako spornej a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere. Žalobca v odvolaní rovnako nesúhlasil s posúdením jeho aktívnej legitímácie v konaní, kde súd prvého stupňa najskôr uznesením pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu z dôvodu preukázania tejto skutočnosti a neskôr práve z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobu zamietol. Túto skutočnosť súd prvého stupňa odôvodnil nepreukázaním doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok, táto skutočnosť podľa názoru žalobcu nemá vplyv na nárok žalobcu ako veriteľa. Rovnako žalobca namietal postup súdu prvého stupňa ohľadom splnenia podmienok na zosplatnenie úveru.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie zamietol žalobu a priori z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, v dôsledku neplatnosti uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok, pre nespĺnenie informačnej povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi o tom, že došlo k postúpeniu práv zo spotrebiteľskej zmluvy, vyplývajúcej pôvodnému veriteľovi z ust. § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácii žalobcu je nepreskúmateľné z nasledovných dôvodov. Súd prvej inštancie konštatuje neplatnosť uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok, pre nespĺnenie informačnej povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi o tom, že došlo k postúpeniu práv zo spotrebiteľskej zmluvy bez náležitého zdôvodnenia prijatého záveru.. Úvodom je nevyhnutné konštatovať, že platnosť hmotnoprávných úkonov sa posudzuje podľa právnych predpisov, účinných v čase ich vykonania. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok došlo dňa 27.11.2015, súd prvej inštancie však citoval zákonné znenie ust. § 17 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom do 31.03.2015, v zmysle ktorého, dokonca ani v spojení s aplikovaným ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že nespĺnenie informačnej povinnosti postupcu vo vzťahu k spotrebiteľovi, má za následok neplatnosť právneho úkonu. Za rozhodujúce v tejto veci považuje odvolací súd predovšetkým znenie ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Uvedené ustanovenie má tak za následok len určenie osoby, plnením ktorej sa dlžník zbaví dlhu, nie podmienku platnosti uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky. Odhliadnuc od ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bolo povinnosťou súdu pri posudzovaní platnosti uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky aplikovať v čase jej uzavretia platný a účinný právny predpis. Ust. § 17 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, bolo v znení účinnom ku dňu 27.11.2015, na rozdiel od jeho znenia, aplikovaného súdom prvej inštancie, doplnené o druhú vetu v ods. 2 ustanovenia, podľa ktorej porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinnosti podľa osobitného

predpisu (pozn. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov). V rozhodnutí súdu absentujú dôvody prijatého právneho záveru o neplatnosti právneho úkonu. Povinnosťou súdu bolo v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP uviesť v rozhodnutí ako vec právne posúdil, predovšetkým uviesť, z akého právneho predpisu neplatnosť vyvodil, prípadne sa zaoberať intenzitou osobitne závažného porušenia povinnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré by mohlo mať za následok neplatnosť uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy pretože je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

6. Keďže nedostatočne zdôvodnenie rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Po vrátení veci je úlohou súdu prvej inštancie opätovne o nároku žalobcu rozhodnúť, preskúmanie aktívnej legitímácie žalobcu je súčasťou súdneho konania a postupu súdu. Rozhodnutie musí zodpovedať požiadavkám ustanovenia § 220 CSP.

7. V danom prípade je teda predmetom konania zaplatenie sumy 283,43 eur s prísl.. S poukazom k uvedenému súd dňa 16.10.2019 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 30.9.2019.

8. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- eur.

9. Keďže boli splnené zákonné podmienky, súd v danej právnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

10. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to zmluvou o pôžičke, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou spolu s doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o zmene veriteľa, návrhom na zmenu strany sporu na strane žalobcu, zmluvou o postúpení pohľadávok, uznesením, ktorým súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako spoločnosť a žalovaný ako klient uzavreli dňa 15.4.2012 zmluvu o pôžičke - internetovej č. 20197253, pričom výška pôžičky (finančného plnenia) bola 222 eur, celková suma pôžičky predstavovala sumu 285 eur, ktorú mal žalovaný uhradiť v 19-tich mesačných splátkach pri výške 15,44 eur, ročnej úrokovej sadzbe 36,60 % a RPMN 36,60 %.

13. Zmluvné podmienky boli písané drobným, takmer nečitateľným písmom. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sa mali stať Zmluvné podmienky podľa bodu zmluvy označeného „Vyhlásenie klienta“.

14. Listom označeným ako predžalobná upomienka zo dňa 25.10.2012 právny predchodca terajšieho žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzval žalobcu k okamžitej úhrade všetkých zvyšných splátok. Upomienka bola žalovanému doručená dňa 29.10.2012.

15. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný na splátkach uhradil sumu 110,44 eur a akontáciu.

16. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

17. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

21. Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 OZ sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

24. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

29. V súlade s právne záväzným právnym názorom odvolacieho súdu po vrátení veci (§ 391 ods. 2 CSP) v zrušujúcom uznesení po opätovnom preskúmaní veci súd konštatuje, že aktívna vecná legitímácia žalobcu daná je. Žalobca splnil zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky od pôvodného žalobcu.

30. Nakoľko sa však jedná o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, kde žalovaný figuruje ako slabšia strana, súd podrobil súdnej kontrole splnenie podmienok spotrebiteľského práva. A konštatuje nasledovné:

31. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

32. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

33. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

34. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

35. Nepochybné zmluva uzavretá medzi stranami je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

36. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 15.4.2012 zmluvu o pôžičke - internetovej č. 20197253, na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku (finančné plnenie) vo výške 222 eur a ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 19 mesačných splátkach po 15,44 eur.

37. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákomom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo.

38. V uzatvorenej zmluve o pôžičke nie je uvedený ani jednoznačný údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená len číselným označením mesiaca a roka. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012, sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013). V prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co 56/2018 z 28.marca 2018).

39. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

40. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, súd sa ďalej pri svojom rozhodovaní v danom prípade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 36,60 % v čase podpisu zmluvy.

41. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

42. Súd však posúdil uplatnený nárok v súlade so spotrebiteľským právom a konštatuje, že samotná zmluva je spísaná mikroskopickým písmom, rovnako aj všeobecné podmienky. Dohodnutá úroková sadzba 36,60% ročne je v rozpore s dobrými mravmi, preto je v zmysle ust. § 39 OZ neplatné dojednanie o úrokoch. Rovnako ako nekalú praktiku súd hodnotí to, že žalovaným zloženú akontáciu v sume 95 eur, ktorú zložil sám žalovaný podľa prehľadu splátok a úhrad dňa 15.4.2012, žalobca pričítal k istine pohľadávky a účtoval mu to ako ním poskytnutý úver a zároveň si z takto navýšenej istiny účtoval aj dohodnuté úroky. (ktoré boli tiež v rozpore so spotrebiteľským právom a dobrými mravmi ako je uvedené vyššie). Rovnako je rozporný aj termín konečnej splatnosti pôžičky označený ako 11/2013, čo je neurčité

a nezrozumiteľné. Jednotlivé splátky nie sú členené na istinu, poplatky a úroky. Z uvedených dôvodov, ako to vyplýva zo zmluvy o pôžičke, reálne finančné plnenie bolo poskytnuté žalovanému len vo výške 222 eur a keďže z uvedených dôvodov súd považuje úver za bezúročný a bezpoplatkový, tak mu súd priznal len čistý rozdiel medzi touto požičanou sumou 222 eur a vrátenou čiastkou 110,44 eur. Uvedenú čiastku, ktorú mala byť vrátená konštatuje sám žalobca v podanej žalobe. Vrátenú sumu žalovaný nerozporoval. Napokon na zhodnotenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového poukazuje samotný žalobca vo svojom odvolaní proti pôvodnému prvostupňovému rozsudku.

43. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky na právne vzťahy vzniknuté pred 1.2.2013 je vo výške 8,75 % ročne, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 111,56 eur (222 eur - 110,44 eur), spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 2.11.2012 do zaplatenia a žalobu v prevyšujúcej časti z vyššie popísaných dôvodov zamietol.

45. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. V danom prípade bol v konaní úspešný v prevažnej miere žalovaný, ale keďže mu v konaní pred súdom prvého stupňa, vrátane odvolacieho konania žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil, preto ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.